

«Jauría ha servit com a catalitzador de l'energia que hi havia al carrer»

L'obra, que es fa a Figueres, ajuda a reflexionar sobre «quant de la Manada hi ha en cada un de nosaltres»

El teatre El Jardí de Figueres acull aquest diumenge 31 de gener la representació de l'obra Jauría sobre el cas de la Manada. L'endemà, dilluns 1 de febrer al matí, hi haurà una sessió per a instituts. El dimecres 3 de febrer a les set de la tarda es farà una taula rodona per parlar del tractament del cas entre els mitjans de comunicació. Miguel del Arco és el director de Jauría, una dramatúrgia a partir de la transcripció del judici realitzat a la Manada construït íntegrament amb fragments de les declaracions d'acusats i denunciants. L'obra ha aconseguit el Premi Cultura Contra la Violència de Gènere del Ministeri d'Igualtat 2019 i la seva gira es tanca a Figueres. Miguel del Arco en parla en aquesta entrevista.

Dos anys de gira amb Jauría, com l'ha acollit el públic?

Sí. Ha fet gira a Espanya i a Sud-amèrica representada per la companyia Teatro Kamikaze. Va ser un cas tan absolutament mediàtic que el públic ha reaccionat de la mateixa manera en qualsevol lloc, perquè desgraciadament la violència contra les dones és patrimoni universal. He vist el públic de Montevideo aixecar-se en acabar la funció cridant: «¡Hermana, aquí está tu manada!». Va ser molt impressionant realment.

Un cas terrible que va marcar un abans i un després.

És un cas que marca un abans i un després no només en la jurisprudència, sinó en la manera d'observar un fet concret. Rita Segato, sociòloga, parlava de la dificultat que entranya que una cosa que fins ara ha estat un costum es transformi en un delictes. No era un cas aïllat, era una cosa habitual, simplement que no ho visualitzàvem. Eduquem les nostres filles perquè es protegeixin amb el fi d'evitar actes com aquest. Recordo sempre una frase terrible que em va dir la mare de la víctima un dia que parlàvem sobre l'educació de les dones i

és que s'havia culpabilitzat moltes vegades per haver educat una filla lliure i no una filla segura. Va haver-hi un cloqueig mediàtic entorn d'aquest cas, que va servir per visibilitzar el cas, però que també va ser com un especejament tremebund d'aquesta noia, posada en el punt de mira.

Com es gesta l'obra?

És una proposta de Jordi Casanovas. Ell tenia molta experiència en Teatre Document. Parteix de les transcripcions de les actes del judici de la Manada, dels acusats i la demandant que es van filtrar a la premsa i a partir d'aquí crea una ficció dramàtica que repassa els fets, però des d'un posicionament. El contacte amb la família i la víctima va aparèixer després i va ser un contacte meravellós. Jo havia escrit una carta prèvia a la família i a ella per posar en coneixement que en cap cas volíem furgar en res.

Com van acollir els familiars i la pròpia víctima la posada en escena?

La família ha lluitat per mantenir la seva intimitat tot i estar al focus mediàtic. I crec que nosaltres hem servit una mica per fer-los arribar en primera persona el suport que sí que hi havia a la societat. Crec que hem servit com a catalitzador de tota l'energia que hi havia al carrer per fer-los arribar en directe.

L'objectiu és fer reflexionar el públic, la societat?

La premissa de partida amb els actors era reflexionar quant de la Manada hi havia en cada un de nosaltres. En tot aquest procés que ha estat intensíssim des del principi, en tot el procés d'investigació, ens han caigut algunes fitxes pel camí. Al final som homes i dones educats en una societat masclista i que per molt que anhelem la construcció d'una societat igualitària, això no s'aconsegueix de la nit al dia. Avui dia ells encara continuen pensant que no van fer res dolent. L'única manera de construir una societat igualitària implica únicament i exclusiva l'educació i la cultura.

De l'espectacle heu fet també una campanya escolar?

La resposta dels joves, entre 14 i 18 anys, que han vist l'espectacle ha estat espectacular. És espectacular el silenci amb el qual la veuen. També una de les coses més emocionants que m'han succeït a la meva carrera han estat els debats posteriors. S'ha vist que hi havia una necessitat i expliquen els professors que els joves continuen parlant setmanes després d'aquest tema.

Font del document:

https://www.emporda.info/cultura/2021/01/26/laposobra-ha-servit-catalitzador-laposenergia/485940.html?utm_source=rs
s